pulũ suum ad hauriendũ aquã. ⁊ longi⁹
erat puteus a cella senioris. Oblitus est
aũt secum tollere funẽ discipul⁹ eius. quo
hauriret aquã. Cũnqꝫ puenissꝫ ad puteũ
ↄtristatus ẽ vald. qꝛ lõge erat cellula eoꝝ.
Quid ageret quo se verteret nesciebat.
Dubitabat eñi ad cellulã sñ aq̃ reuerti.
Tunc anxi⁹ nimis ꝓstrauit se in orõnem
cum lacrĩs dicẽs. Dñe misere mei scdm
magnã miscdiam tuam. qui fecisti celũ ⁊
terrã mare ⁊ oĩa q̃ in eis sunt. qui fecisti
mirabilia magna sol⁹. misere mei ꝓpt̃ ser
uum tuũ qui misit me. Et cum exurrexissꝫ
ab orõe exclamauit dicens. O putee ser-
uus xp̃i abbas meus misit me vt hauriã
aquã. Statim aũt ascendit aq̃ sursum vsqꝫ
ad os putei. Et cum implesset lagenã suã
frater abscessit. glificãs potentiã dñi salua
toris aq̃ autẽ reuersa ẽ in locũ suum. VI

Fuit quidã frater in monasterio nomine
Eulali⁹ nimis grã hũilitatis ornatus. Si
qd igit̃ vt solet culpabile admisissent fra
tres negligẽtiores. excusantes semetip̃os
sup̃dictũ fratrẽ asserebãt culpabilẽ. Cũqꝫ
argueret̃ a seniorib⁹ f̃rib⁹ ñ negabat. sed
ꝓsternebat se in terram adorãs eos se di
cebat peccasse ⁊ negligenter fecisse. Cũ aũt
iterũ ac freq̃nter accusarẽt eũ. et s̃m regulã
mõasticã. biduana ac triduana ei ieiunia
indicerent̃. ille oĩa patienter tolerabat.
Ignorantes aũt f̃res qꝛ hec oĩa ꝓ hũilita
te patienter sustineret. ↄueniẽtes pariter ⁊
maxie seniores f̃res ad patrẽ monasterij
dixerũt. Considera pr̃ quid faciendum sit.
Quãdiu eñi possum⁹ sustinere negligen
tias ⁊ damna q̃ frater ille Eulalius facit ĩ
monasterio. Iam pene oĩa vasa ⁊ vtẽsilia
mõasterij cõfracta sunt. et exterminata p
negligentiã eius. Quõ g̃ iste tal' toleran
d⁹ ẽ. Rñdens pater mõasterij ait. Interĩ
paucos dies sustineam⁹ f̃res. ⁊ postea or-
dinabimus de eo qd competit fieri. Hec
dicens dimisit f̃res. Ingressus vo cellu
lam ꝓstrauit se in orõib⁹. obsecrãs miseri
cordiam dñi ut ei manifestare dignaretur
qd ordiare aut definire possꝫ de sepedicto
f̃re. Tũc reuelatũ ẽ ei qd ageret. Cõuoca
uit g̃ oẽs fratres abbas dixitqꝫ eis. Credi
te mihi fratres. qꝛ magis opto mattulam
f̃ris eulalij cum hũilitate ⁊ paciã ei⁹ q̃z oĩa
opa eoꝝ duntaxat qui murmurãtes in cor
dib⁹ suis opant̃ in monasterio. Vt autẽ
oñdat vobis dñs. quale meritũ hꝫ ipẽ iste
frater apd deum. p̃cipio vobis ut deferan
tur mihi mattule oĩm fratꝝ. Quas cũ de
tulissẽt. iussit vt accenderẽt ignem. Et mi
sit in eum oĩm fratꝝ mattulas. Que statĩ
ↄbuste sunt p̃ter mattulã fratris Eulalij.
q̃ integra repta est. ⁊ ñ est ↄbusta. Cũqꝫ
h̃ vidissent f̃res timuerũt vald ⁊ ꝓstrauerũt
se in terrã. veniã ⁊ indulgentiã a xp̃o dño
postulantes. et collaudãtes admirabãtur
nimiã paciam f̃ris eulalij. deniqꝫ ex eo ho-
norabant et magnificabãt eũ tanq̃ꝫ vnũ
de magnis patrib⁹. Istos aũt honores et
laudes ñ poterat sustinere fr̃ Eulalius di-
cens. Ve mihi infelici qꝛ ꝑdidi hũilitatẽ
meam. quã p tanta tp̃a xp̃o auxliante acq̃
siui. ⁊ nocte egressus de mõasterio fugit ĩ
heremũ vbi nullus eũ agnouit. et ibi in
spelunca hitauit. Noluit eñi tp̃ales hoĩm
laudes. sed celestẽ eternamqꝫ glãm a sal-
uatore nostro in futuro sc̃lo ꝑcipe. X

Beati abbatis Anastasij laudabilẽ vir
tutẽ pacientie optꝫ vt cognoscatis. q̃ten⁹
admirabilẽ magnanimitatẽ ⁊ trãquillita-
tem aĩmi ei⁹ ↄsiderãtes. imiteñi exemplũ
Hic itaqꝫ anastasi⁹ hẽbat codicẽ in ꝑga-
menis valde optime sc̄ptũ qui decẽ ⁊ oc-
to valebat solidis. Totũ eñi vetus et no
uum testamẽtum ↄtinebat. Cum autẽ qui-
dam fr̃ venissꝫ ad eũ visendi gratia. vidit
in cellula eius codicem ip̃m ⁊ ↄcupiuit fu
ratusqꝫ est eũ ⁊ abijt. Sup̃ memorat⁹ aũt
abbas anastasi⁹ cũ requisisset ead die ad
legẽdum codicẽ suũ ⁊ ñ inuẽisset. intelle
xit qꝛ frater ille furatus esset eũ et noluit
mittere p⁹ ip̃ꝫ nec req̃rere eũ. ne p⁹ furtũ
etiã ꝑiuria adderent̃. Descendens autẽ
frater ille. in eam q̃ in ꝓxio erat ciuitatem
voluit distrahere codicem illum. Pete-
bat autem in p̃cio eius solidos sedecim.